

Zasela jsem maryjanek

Z Těšinska

Zvolna

Za-se-la jsem ma-ry-ja- nek, on mi ně-vze - šel,
pos-la-la jsem pro mi-le- ho, a on ně-při - šel;

kdyz ně-při - šel, at' ně-cho - di, ma-ry - ja - nek

pě-kně scho-di, už še ze-le - na, ma-mul-ko mo - ja.

- 1 Zasela jsem maryjanek, on mi něvzešel,
poslala jsem pro mileho, a on nepřišel;
když nepřišel, at' něchodi,
maryjanek pěkně schodi,
už še zelena, mamulko moja.
- 2 Na co stě mě, mamuličko, skoro vydali,
když jstě vy mě hospodařit' něaučili,
a včile mě chlopek bije,
žoden mě něpolotuje,
ach, ja uboha, mamulko moja.
- 3 Postavim se do okenka jako z ruže květ,
a divam se okenečkem na ten bidny svět.
Ach, muj Bože, roztobože,
už mi žádný něpomože,
ach, ja uboha, mamulko moja.

Zasela jsem maryjanek

Z Těšinska
Zvolna

Aus der Gegend von Teschen
frei, langsam

1

Zasela jsem
Maryjanek (*dim.*),
on mi něvzešel,
poslala jsem
pro mileho,
a on nepřišel;
když nepřišel,
ať něchodi,
maryjanek
pěkně schodi,
už še zelena,
mamulko (*dim.*) moja.

(Ich, *weibl.*) habe gesät
Majoran,
er ist mir nicht aufgegangen,
(ich) habe geschickt
nach (dem) Liebsten,
aber er ist nicht gekommen;
wenn er nicht gekommen ist,
braucht er nicht zu kommen,
(der) Majoran
geht² hübsch¹ auf²
schon grünt (er),
liebe Mutter mein.

2

Na co stě mě,
mamuličko (*2x dim.*),
skoro vydali,
když jstě vy mě
hospodařit'
něaučili,
a včile
mě chlopek (*dim.*) bije,
žoden mě něpolotuje,
ach, ja uboha,
mamulko moja.

Wozu habt (ihr) mich,
Muttilein,
(so) früh verheiratet,
wenn ihr mich habt
zu wirtschaften
nicht gelehrt,
und jetzt
schlägt³ mich¹ (der) Kerl²,
keiner bemitleidet mich,
ach, ich Arme,
liebe Mutter mein.

3

Postavim se
do okenka (*dim.*)
jako z ruže
květ,
a divam se
okenečkem (*2x dim.*),
na ten bidny svět.
Ach, muj Bože,
roztobože,
už mi žádný něpomože,
ach, ja uboha,
mamulko moja.

(Ich) stelle mich
ins Fenster
wie von (der) Rose
(die) Blüte,
und schaue
durch (das) Fenster
auf diese erbärmliche Welt.
Ach, mein Gott,
lieber Gott,
mir hilft keiner mehr,
ach, ich Arme,
liebe Mutter mein.

KH/ES 270190